04/04/2024

Η χαρά από την αλλαγή – Του Πρωτοπρεσβύτερου Θεμιστοκλή Μουρτζανού

/ Γνώμες

«Προφυλάξου από τη χαρά που δεν συνδέεται με τη αιτία της αλλαγής» (Άγιος Ισαάκ ο Σύρος).

Αυτονόητη είναι η αίσθηση ότι επιζητούμε τη χαρά στη ζωή μας. Δεν βρίσκεις εύκολα άνθρωπο που να έχει ως προτεραιότητά του τη λύπη. Και έτσι, βλέπουμε μια ολόκληρη βιομηχανία χαράς να χαρακτηρίζει τον κόσμο μας, Ίσως θα ήμασταν πιο κοντά στην αλήθεια αν την αποκαλούσαμε «βιομηχανία ευχαρίστησης», διότι για τον πολιτισμό μας, η χαρά έχει ταυτιστεί με την απόλαυση. Το βλέπουμε αυτό όταν πηγαίνουμε σε ένα εστιατόριο για να φάμε. «Καλή σας απόλαυση» , μας εύχονται, εννοώντας ότι η τροφή που θα καταναλώσουμε θα μας δώσει την ευχαρίστηση, την ηδονή, την μακαριότητα.

- Γράφει ο Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας

Κι όμως, υπάρχουν παράμετροι που δεν λαμβάνουμε υπόψιν, παραδομένοι στο πνεύμα της εποχής. Η χαρά δεν είναι ένα γεγονός που προκαλείται μόνο από

εξωτερικούς παράγοντες, με την έννοια της κατανάλωσης εμπειριών που προκαλούν την ευχαρίστηση. Η χαρά είναι μία κατάσταση κατεξοχήν πνευματική, που πηγάζει από την απόφαση του ανθρώπου να παλέψει για την αρετή, ώστε να έχει τα εχέγγυα να κοινωνήσει με τον Θεό και τον συνάνθρωπο την αγάπη. Διότι εκεί βρίσκεται το κλειδί. Στη χαρά που πηγάζει από την αγάπη. Κι αυτή η χαρά πιθανότατα θα χρειαστεί να νικήσει λύπες, σταυρούς, δοκιμασίες. Να χωνευτεί μέσα σε φωτιές εσωτερικές που πηγάζουν από την απογοήτευση του ανθρώπου για τις περιστάσεις της ζωής, για τη στάση των άλλων, των οικείων και των ξένων, για την αδυναμία του εαυτού του να σταθεί στα πόδια του, για την αίσθηση της ματαιότητας της ζωής και της όποιας προσπάθειας. Είναι δύσκολος αυτός ο δρόμος, της αντοχής. Όμως, βγαίνει μέσα από το κάρπισμα ενός σπόρου, που ονομάζεται αλλαγή. Διότι για να έρθει η χαρά, για να νικηθούν οι λύπες, χρειάζεται να αλλάξουμε ψυχικά.

Η ψυχική αλλαγή δεν είναι θέμα μόνο νοοτροπίας. Να δούμε δηλαδή τη ζωή αλλιώτικα, μέσα από ένα διαφορετικό παιχνίδι σκέψης και νου. Τότε η αλλαγή γίνεται ιδεολογία. Και η ιδεολογία μπορεί να βοηθά, αλλά δεν είναι λυτρωτική της σύνολης ύπαρξης, καθώς ο άνθρωπος καλείται να δει τις περιστάσεις της ζωής μέσα από το πρίσμα της ιδεολογίας του, να τις ερμηνεύσει με βάση αυτήν, και τότε συχνά θα διαπιστώνει ότι δεν εξηγούνται όλα, ούτε μπορεί να τα αντέξει όλα επειδή έχει κάποια φιλοσοφία ζωής. Βοηθιέται, αλλά δεν του φτάνει.

Η ψυχική αλλαγή έρχεται όταν ο άνθρωπος σχετίζεται. Στην πίστη μιλούμε για τη σχέση με τον Θεό, για τον έρωτα προς τον Θεό, για την ανταπόκριση του ανθρώπου στην αγάπη του Θεού που προσέλαβε τη φύση μας, έγινε ένα με μας, όχι επιφανειακά, αλλά πραγματικά, και έφτασε μέχρι και τον θάνατο για όλους μας. Και εξακολουθεί να είναι παρών στη ζωή μας, διά της Εκκλησίας, της ζωής της, των μυστηρίων της, της συνάντησης με τους συνανθρώπους, με φίλους και εχθρούς, στους οποίους καλούμαστε να βρούμε αντοχές και νοήματα, όσο κι αν μας πληγώνουν.

Για να αλλάξουμε, χρειάζεται να εμπιστευθούμε έναν Θεό παρόντα στη ζωή μας. Δεν χρειάζεται να τα εξηγήσουμε όλα. Να αφεθούμε χρειάζεται, όπως ο ερωτευμένος. Δρόμος δύσκολος, αλλά αληθινά ευλογημένος. Αλλιώς, η χαρά που δεν συνδέεται με την αιτία της αλλαγής είτε θα είναι ευχαρίστηση που περνά και χρειάζεται να την ξαναβιώσουμε σε έναν ατέρμονο κύκλο επιθυμιών ή θα την καταπιεί η δύναμη της λύπης που η ζωή και οι άνθρωποι θα γεννούν, νικώντας τον πρόσκαιρο θρίαμβο των επιτυχιών και των επιθυμιών.

themistoklismourtzanos.blogspot.com

Πηγή: pemptousia.gr